

Mekke döneminde inmiştir. 93 âyettir. Sûre, adını 18. âyette yer alan “en-Neml” kelimesinden almaktadır. Neml, karınca demektir. Sûrede başlıca, Süleyman peygamber ve Sebe’ melikesi, Belkıs kıssası ile Salih ve Lût peygamberler konu edilmekte, ayrıca mü’minlerin kurtuluşa ereceği, İslâm karşıtlarının kötü akıbetleri, öldükten sonra dirilmek ve kıyamet dile getirilmektedir.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Tâ-Sîn.¹ Bunlar Kur’an’ın, apaçık bir kitabın âyetleridir.
- 2, 3. Kur’an, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve ahirete de kesin olarak inanan mü’minler için bir hidayet rehberi ve bir müjdedir.
4. Şüphesiz, ahiret hayatına inanmayanların işlerini biz kendilerine güzel göstermişizdir de o yüzden bocalayıp dururlar.
5. Onlar, azabın en kötüsü kendilerine has olan kimselerdir. Onlar ahirette en çok ziyana uğrayanlardır.
6. Şüphesiz bu Kur’an sana, hüküm ve hikmet sahibi, hakkıyla bilen Allah tarafından verilmektedir.
7. Hani Mûsâ, ailesine, “Ben bir ateş gördüm, ondan size bir haber, yahut ısınasınız diye bir kor ateş getireceğim” demişti.²
8. (Mûsâ) Ateşe varınca ona şöyle seslenildi: “Ateşin başındaki de çevresindekiler de kutlu olsun! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden uzaktır.”

1. “Hurûf-u mukatta’a” adı verilen bu tür harfler için, Bakara sûresinin ilk âyetinin dipnotuna bakınız.

2. Mûsâ peygamberin bu yolculuğu için ayrıca bakınız: Tâ-Hâ sûresi, âyet 10 ve devamı.

9. “Ey Mûsâ! Gerçek şu ki, ben mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah’ım.”
10. “Değneğini at.” (Mûsâ değneğini attı.) Onu yılanmış gibi hareket eder görünce, dönüp ardına bakmadan kaçtı. (Allah, şöyle dedi): “Ey Mûsâ, korkma! Benim katımda peygamberler korkmazlar.”
11. “Ancak kim zulmeder de sonra (yaptığı) kötülüğün yerine iyilik yaparsa bilsin ki şüphesiz ben çok bağışlayıcıyım, çok merhamet edeniim.”
12. “Elini koynuna sok; Firavun’a ve onun kavmine gönderilen dokuz mucizeden biri olarak, kusursuz bembeyaz olarak çıksın. Çünkü onlar fasık bir kavimdir.”³
13. Nitekim âyetlerimiz kendilerine gerçeği gösterecek biçimde gelince, “Bu apaçık bir sihirdir” dediler.
14. Kendileri de bunların hak olduklarını kesin olarak bildikleri hâlde, sırf zalimliklerinden ve büyüklük taslamalarından ötürü onları inkâr ettiler. Ama bozguncuların sonunun nasıl olduğuna bir bak!”
15. Andolsun! Biz Dâvûd’a ve Süleyman’a ilim verdik. Onlar, “Hamd, bizi mü’min kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a mahsustur” dediler.
16. Süleyman, Dâvûd’a varis oldu ve, “Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi ve bize her şey verildi. Şüphesiz bu, apaçık bir lütuftur” dedi.
17. Süleyman’ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan meydana gelen orduları onun önünde toplandı. Hep birlikte düzenli olarak sevk ediliyorlardı.
18. Nihayet karınca vadisine geldikleri vakit bir karınca, “Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin, Süleyman ve ordusu farkına var-

3. Hz. Mûsâ’nın bu mucizesi ile ilgili olarak ayrıca bakınız: Ta-Hâ sûresi, âyet, 22-23.

madan sizi ezmesinler” dedi.

19. Süleyman, onun bu sözüne tebessüm ile gülerek dedi ki: “Ey Rabbim! Beni; bana ve ana-babama verdiğin nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et ve beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!”
20. Süleyman, kuşlara göz atıp yokladı ve şöyle dedi: “Hüdhüd’ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?”
21. “Bana (mazeretini gösteren) apaçık bir delil getirmedikçe kesinlikle onu ağır bir şekilde cezalandıracağım, ya da kafasını keseceğim.”
22. Derken Hüdhüd çok beklemedi, çıkageldi ve (Süleyman’a) şöyle dedi: “Senin bilmediğin bir şey öğrendim. Sebe’den sana sağlam bir haber getirdim.”
23. “Ben, onlara (Sebe halkına) hükümdarlık eden, kendisine her şeyden bolca verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadın gördüm.”
24. “Onun ve kavminin, Allah’ı bırakıp güneşe taptıklarını gördüm. Şeytan, onlara yaptıklarını süslü göstermiş ve böylece onları yoldan çıkarmış. Bu yüzden de onlar doğru yolu bulamıyorlar.”
25. “Göklerde ve yerde gizli olanı ortaya çıkaran, sizin gizlediğiniz ve açığa vurduğunuz şeyleri bilen Allah’a secde etmesinler diye (şeytan onları yoldan çıkarmış.)”
26. Allah, kendisinden başka hiçbir ilâh bulunmayandır. Büyük Arş’ın Rabbidir.
27. Süleyman, Hüdhüd’e şöyle dedi: “Doğru mu söylüyorsun, yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz.”
28. “Benim şu mektubumu götür onlara at, sonra da yanlarından ayrıl ve ne sonuca varacaklarına bak.”
29. Sebe kraliçesi Belkis dedi ki: “Ey ileri gelenler! Bana çok

önemli bir mektup atıldı.”

- 30,31.** “Mektup, Süleyman’dan gelmiştir. O, ‘Bismillâhirrahmânirrahîm’ diye başlamakta ve içinde ‘Bana karşı büyüklük taslamayın ve teslimiyet göstererek bana gelin’ denilmektedir.”
- 32.** “Ey ileri gelenler! Durumum hakkında bana görüş bildirin. Sizler yanımda bulunmadıkça hiçbir işe kesin olarak karar vermem.”
- 33.** Dediler ki: “Biz güçlü kimseleriz ve çetin savaşçılarız. Emir senin. Ne emredeceğini düşün.”
- 34.** (Kraliçe Belkıs) şöyle dedi: “Krallar bir memlekete girdi mi, orayı harap ederler ve halkının ileri gelenlerini zelil hâle getirirler. İşte onlar böyle yaparlar.”
- 35.** “Ben onlara bir hediye gönderip, elçilerin ne haber ile döneceklerine bakacağım.”
- 36.** (Elçilerin sözcüsü) Süleyman’ın huzuruna gelince, Süleyman ona şöyle dedi: “Siz beni mal ile desteklemek (ve böylece etkilemek) mi istiyorsunuz? Oysa Allah’ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır. Fakat hediyenizle ancak siz sevinirsiniz.”
- 37.** “Sen onlara dön. Andolsun, biz onlara, karşı koyamayacakları ordularla gelir ve onları oradan aşağılanmış ve küçük düşürülmüş olarak çıkarırız.”
- 38.** Süleyman, “Ey ileri gelenler! Onlar bana teslim olmadan önce hanginiz bana onun (kraliçenin) tahtını getirebilir?” dedi.
- 39.** Cinlerden bir ifrit⁴, “Sen yerinden kalkmadan ben onu sana getiririm ve şüphesiz ben, buna güç yetirecek güveni-

4. İfrit, “Şeytani özelliklerde ileri gitmiş, tuttuğunu devirir, güçlü, becerikli, ele avuca sığmaz” demektir. İfade, hem insanlar hem de cinler için kullanılır.

lir biriyim” dedi.

40. Kitaptan bilgisi olan biri, “Ben onu, gözünü kapayıp açmadan önce sana getiririm” dedi. Süleyman, tahtı yanında yerleşmiş hâlde görünce şöyle dedi: “Bu, şükür mü, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni denemek için, Rabbimin bana bir lütfudur. Kim şükrederse ancak kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse (bilsin ki) Rabbim her bakımdan sınırsız zengindir, cömerttir.”
41. Süleyman, “Tahtını tanınmaz hâlde getirin. Bakalım tanıyacak mı, yoksa tanımayacaklardan mı olacak?” dedi.
42. Belkıs gelince, “Senin tahtın böyle mi?” denildi. O da, “San ki o! Fakat zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz teslimiyet göstermiştik” dedi.
43. Daha önce Allah’tan başka taptığı şeyler ona engel olmuştu. Çünkü o inkâr eden bir kavimden idi.
44. Ona “köşke gir” denildi. Köşkü görünce onu (zeminini) derin bir su sandı ve eteklerini topladı. Süleyman, ona “Bu, (zeminini) billurdan döşenmiş bir köşktür” dedi. Belkıs, “Ey Rabbim! Şüphesiz ben nefsimi zulmetmiştim. Şimdi ise Süleyman ile birlikte âlemlerin Rabbi olan Allah’a teslim oldum” dedi.
45. Andolsun biz, “Allah’a kulluk edin” diye (uyarması için) Semûd kavmine, kardeşleri Salih’i peygamber olarak göndermiştik. Bir de ne görsün, onlar birbiriyle çekişen iki grup olmuşlar.
46. Salih, onlara “Ey kavmim! Niçin iyilikten önce kötülüğün acele gelmesini istiyorsunuz? Merhamet edilmeniz için Allah’tan bağışlanma dileseniz ya!”
47. Onlar, “Sen ve beraberindekiler yüzünden uğursuzluğa uğradık” dediler. Salih, “Sizin uğursuzluğunuzun sebebi Allah

katında(yazılı)dır. Aslında siz imtihan edilmekte olan bir kavimsiniz” dedi.

48. Şehirde dokuz kişilik bir çete vardı. Bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar ve ıslaha çalışmıyorlardı.
49. Aralarında Allah adına and içerek şöyle dediler: “Mutlaka onu ve ailesini geceleyin öldüreceğiz, sonra da velisine; ‘Biz onun ailesinin öldürülüşüne şahit olmadık. Biz kesinlikle doğru söyleyenleriz’, diyeceğiz.”
50. Onlar bir tuzak kurdular. Farkında değillerken Allah da bir tuzak kurdu.⁵
51. Bak, onların tuzaklarının sonucu nasıl oldu: Biz onları ve kavimlerini topyekûn helâk ettik.
52. İşte zulümleri yüzünden harabeye dönmüş evleri! Şüphesiz bunda bilen bir kavim için bir ibret vardır.
53. İman edip Allah’a karşı gelmekten sakınmakta olanları ise kurtardık.
54. Lût’u da (Peygamber olarak gönderdik.) Hani o, kavmine şöyle demişti: “Göz göre göre, o çirkin işi mi yapıyorsunuz?”
55. “Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığınızı bilmez bir toplumsunuz.”
56. Bunun üzerine kavminin cevabı ancak şöyle demek oldu: “Lût’un ailesini memleketinizden çıkarın. Çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış(!)”
57. Biz de onu ve ailesini kurtardık. Ancak karısı başka. Onun geride kalıp helâk olmasını takdir ettik.
58. Onların üzerine bir yağmur (gibi taş) yağdırdık. (Başlarına

5. Âyetteki “Allah’ın tuzak kurması” ifadesi mecazî olup, “inkârcılara mühlet verip sonra onları ansızın yakalaması”, “inkârcıların inkârlarına ceza ile karşılık vermesi” gibi anlamlar ifade eder.

- gelecekler konusunda) uyarılanların yağmuru ne kötüydü!⁶
59. (Ey Muhammed!) De ki: “Hamd Allah’a mahsustur. Selâm onun seçtiği kullarına.” Allah mı daha hayırlıdır, yoksa onların ortak koştukları mı?
60. Yahut gökleri ve yeri yaratan ve size gökten yağmur yağdırıp, onunla, ağaçlarını sizin yetiştiremeyeceğiniz gönül alıcı güzel bahçeler meydana getiren mi? Allah ile birlikte başka ilâh mı var!? Hayır, onlar (Allah’a) eş tutan bir kavimdir.⁷
61. Yahut yeryüzünü karar kılma yeri yapan, içinde nehirler akıtan, onun için oturaklı dağlar yapan ve iki denizin arasına bir engel koyan mı? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı var!? Hayır, onların çoğu bilmiyor!
62. Yahut kendisine dua ettiği zaman zorda kalmışa cevap veren ve başa gelen kötülüğü kaldıran, sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile birlikte başka ilâh mı var!? Ne kadar az düşünüyorsunuz!
63. Yahut karanın ve denizin karanlıklarında size yolunuzu gösteren ve rahmetinin önünden rüzgârları bir müjdeci olarak gönderen mi? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı var!? Allah, onların ortak koştuklarından yücedir.
64. Yoksa, başlangıçta yaratmayı yapan, sonra onu tekrarlayan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile birlikte başka bir ilâh mı var!? De ki, “Eğer doğru söyleyenler iseniz kesin delilinizi getirin.”
65. De ki: “Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir. Onlar öldükten sonra ne zaman diriltileceklerinin de farkında değildirlir.”

6. Aynı olay için bakınız: Şu'arâ sûresi, âyet, 173.

7. Âyetin son cümlesi, “Hayır, onlar hakka sırt çeviren bir kavimdir” şeklinde de tercüme edilebilir.

66. Ahiret (gününün gerçekleşeceği) hakkında bilgi (peygamberler aracılığı ile) onlara peş peşe gelmiştir. Fakat onlar bu konuda şüphe içindedirler. Daha doğrusu onlar ahiret (gerçeğini görmek)ten yana kördürler.
67. İnkâr edenler dediler ki: “Biz ve babalarımız toprak olmuş iken mi, gerçekten bizler mi (diriltip) çıkarılacağız?”
68. “Andolsun, bizler de bizden önce babalarımız da bununla tehdit edilmiştik. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.”
69. De ki: “Yeryüzünde dolaşın da suçluların sonunun nasıl olduğuna bir bakın.”
70. Onlardan yana üzülme. Kurdukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme.
71. Onlar, “Eğer doğru söyleyenler iseniz, bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?” diyorlar.
72. De ki: “Belki de acele gelmesini istediğiniz şeyin bir kısmı size çok yaklaşmıştır.”
73. Şüphesiz senin Rabbin insanlara karşı lütuf sahibidir. Ancak onların çoğu şükretmezler.
74. Şüphesiz senin Rabbin, onların kalplerinin gizlediği şeyleri de, açığa çıkardıklarını da mutlaka bilir.
75. Gökte ve yerde gâib (gizli) hiçbir şey yoktur ki apaçık bir Kitap’ta (Levh-i Mahfuz’da) olmasın.
76. Şüphesiz bu Kur’an, İsrailoğullarına üzerinde ayrılığa düştükleri şeylerin çoğunu açıklıyor.
77. Şüphesiz o, elbette mü’minler için bir hidayet ve bir rahmettir.
78. Şüphesiz senin Rabbin, onların arasında hükmünü verecektir. O, mutlak güç sahibidir, hakkıyla bilendir.
79. Öyle ise Allah’a tevekkül et. Çünkü sen apaçık bir hak üzere

bulunuyorsun.

80. Şüphesiz sen ölümlere duyuramazsın. Arkalarına dönüp kaçarlarken sağırlara da çağırıp duyuramazsın.
81. (Gerçeği görmeyen) körleri sapıklıktan vazgeçirip doğru yola getiremezsin. Ancak âyetlerimize inanıp da müslüman olmuş olanlara duyurabilirsin.
82. (Kıyametin kopacağına dair) o söz başlarına gelince, onlar için yerden kendilerine bir dâbbe (canlı bir yaratık) çıkarırız. O, onlara insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler.
83. Her ümmetten âyetlerimizi yalanlayanlarından bir grubu toplayacağımız ve bunların (toplucu hesap yerine) sevk edilecekleri günü hatırla.⁸
84. Hesap yerine geldiklerinde Allah şöyle der: “Siz benim âyetlerimi, onları ilmen kavramamışken yalanladınız öyle mi? Yoksa ne yapıyordunuz ki?!”
85. Zulümlerinden dolayı sözü edilen azap tepelerine iner de artık konuşamazlar.
86. Onlar görmüyorlar mı ki, biz geceyi içinde rahat etsinler diye, gündüzü de (her şeyi) gösterici (aydınlık) olarak yarattık. Şüphesiz bunda inanan bir toplum için elbette (Allah varlığını gösteren) deliller vardır.
87. Sûr’a⁹ üfürüleceği ve Allah’ın dilediği kimselerden başka göklerdeki herkesin, yerdeki herkesin korkuya kapılacağı günü hatırla. Hepsisi boyunlarını bükerek O’na gelirler.
88. Dağları görürsün, onları hareketsiz sanırsın. Hâlbuki onlar

8. Bu âyet şu şekilde de tercüme edilmektedir: “O gün her ümmetten âyetlerimizi yalanlayanları bir grup hâlinde toplayacağız. Bunlar (toplucu hesap yerine) sevk edileceklerdir.”

9. “Sûr”, üfürülmesi ile kıyametin kopacağı, mahiyeti bizce bilinmeyen bir tür boru demektir.

bulutların geçişi gibi hareket ederler. Bunu, her şeyi sağlam ve yerli yerince yapan Allah yapmıştır. Şüphesiz O, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

89. Her kim iyi amel getirirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan emindirler.
90. Kimler de kötü amel getirirse, yüzüstü ateşe atılırlar. (Onlara), “Ancak yaptıklarınızın karşılığını görüyorsunuz” (denir.)
- 91, 92. De ki: “Bana ancak, bu beldenin (Mekke’nin); onu mukaddes kılan ve her şey kendisine ait olan Rabbine kulluk yapmam emredildi. Yine bana, müslümanlardan olmam ve Kur’an’ı okumam emredildi.” Artık kim doğru yola girerse yalnız kendisi için girer. Kim de doğru yoldan saparsa, de ki: “Ben ancak uyarıcılardanım.”
93. De ki: “Hamd Allah’a mahsustur. O, âyetlerini size gösterecek ve siz de onları tanıyacaksınız. Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.”

